

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Kulturní centrum Cheb
Autor: Bc. Albina Asipkova
Ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Boris Redčenkov
Akademický rok: akademický rok 2019/2020 letní semestr

Město Cheb se stává pravidelným tématem našich semestrálních i diplomních prací. Je to dáno především dlouhodobou spoluprací našeho ateliéru s městem v rámci, které se otvírají různorodá témata a okruhy. Studentské práce se snaží vždy nabídnout nezávislý pohled a otevřít diskusi se zástupci města či státní správou. Dlouhodobým problémem Chebu je jeho ztráta tradičních hodnot v rovině sociálních vztahů a komunitního života. Odsun většiny obyvatel po druhé světové válce neznamenal pouze vyprázdnění města, ale také vyprázdnění podstaty městského života. Desetiletí budování občanských spolků a jejich zapojení do kulturně společenského a sportovního života ze dne na den skončilo a město se s tímto vakuem dodnes snaží vyrovnat. Je tedy logické, že činnosti, které spojují občany by měly být maximálně podporovány a měla by být vytvořena platforma, která usnadní jejich fungování a komunikaci s městem. Tak vzniklo téma Kulturně - komunitního centra. Místa, které se stane základnou pro pestrou spolkovou činnost a nabídne prostory pro konání celoměstských akcí i drobných prezentací či setkávání. V rámci diplomního semináře se Albína zabývala tématem Kulturního domu. Vyhodnotila kriticky nedávnou rekonstrukci chebského Kulturního Centra, které nabízí v zásadě monofunkční prostor, který má jen částečné využití a ožívá jen v časech plesů a festivalů. Albína si uvědomila, že dnes je tento koncept překonaný a ve svém návrhu se soustředí na prostor otevřený pro komunikaci mezi lidmi, otevřený denně a všem. Své zadání posouvá do roviny Kulturně-komunitního centra – multifunkčního zařízení.

Hledání místa bylo rovněž tématem diplomního semináře. První úvahy vedly k rekonstrukci stávajícího Kulturního Centra, ale nakonec se Albína rozhodla soustředit se na místo přiléhající k historickému jádru, na místo, které mělo v historii města zásadní význam, ale v důsledku poválečné asanace se stalo banální rozlehlou křižovatkou bez městské kontury. Rozhodnutí revitalizovat jižní předpolí Amerického mostu, které Albína otevírá v závěru svého diplomního semináře považují za velmi kvalitní výstup. Vrátit místu charakter zapomenuté „Lodní brány“ bylo skvělé východisko pro další práci. V této fázi své práce projevila Albína samostatnost a schopnost analytického přístupu, který je nutným základem pro každého architekta.

Albína se ve svém návrhu rozhodla odstranit dožívající panelový dům, který v současné poloze nelze zapojit do městské urbánní struktury. V návrhu se vrací k blokovému schématu, který se vztahuje k řece i mostu. Vytváří adekvátní mostní předpolí a nově zpřístupňuje řeku sníženou náplavkou. Základní urbánní struktura působí zdravě zahuštěně, přehledně definuje hierarchii uličních prostranství a současně zakládá kvalitní předpolí Amerického mostu, kde se nově uplatňuje průčelí kostel sv. Bartoloměje. Vytváří jakousi analogii historické mostní brány. Sympaticky otevírá podélnou prostupnost územím v linii nábřeží i vnitrobloku, propojuje dnes nepřístupný ostrov a do řeky vstupuje sérií plovoucích mol, které jsou základnou veslařského klubu. Tato část její práce je komplexní a citlivá. Osobně jí považují za nejsilnější stránku jejího diplomního projektu.

Koncept kulturně-komunitního centra je otevřený. Soubor budov ukrývá poloveřejný vnitroblok a kryté sportoviště. Dvojitý charakter, různorodost a prostupnost jsou příjemné parametry. Nicméně ve vnitrobloku bych očekával větší měkkost a diverzitu povrchů, která posiluje zmíněnou prostorovou a sociální hierarchii. Obdobně je k diskusi měřítko náplavky a amfiteátrového schodiště k řece, které působí tvrdě a na chebské poměry nebývale velkoryse. Současně tento přístup lze vnímat jako gesto, které může ukázat na to, že město s řekou v zásadě vůbec nekomunikuje a přitom to není nemožné.

Historický Cheb se ve svém výrazu vymyká charakteru historicky a časově obdobných českých měst, u kterých převažuje renesanční a barokní měkkost a struktura. Cheb se pojí spíše s kulturou nordického okruhu měst a je tak zajímavé, jak se tato skutečnost odrazila v návrhu Albíny. Její architektura podle jejích slov odráží na jedné straně industriální historii místa a na straně druhé již zmiňovaný charakter německých měst, kde se uplatňují vysoké střechy, vertikální proporce budov či zemitá barevnost. Navržené domy jsou přísné a racionální a jejich pevný řád příjemně kontrastuje s měkkou tkání vnitřního dvora, kde se uplatňuje venkovní pavlač. Asi lze polemizovat s výrazným historizujícím charakterem objektů a určitou dávkou schématicčnosti, ale mě návrh naplňuje klidem a přesvědčuje ve své důstojnosti. Je škoda, že v této části práce nepředložila zdroj své inspirace podrobený analýze. Tento rozbor by vymazal pochybnosti o prvoplánovosti a ukotvil by proud jejích myšlenek. Nicméně s ohledem na velmi komplikovaný vývoj celého semestru a distanční formu konzultací si konečného výsledku vážím.

Vím, že Albína je citlivá ve svém přístupu, je pracovitá a disciplinovaná. Že umí vnímat a číst prostředí, dokáže adekvátně formovat hmotu svého domu a pracovat s typologií.

I přes své výtky hodnotím projekt celkově jako kvalitní, přínosný a inspirativní. Z práce mám radost.
Návrh hodnotím známkou **B**.

Boris Redčenkov
V Praze 27. 06. 2020

